

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) č. 2006/2004

ze dne 27. října 2004

o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele („nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele“)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Usnesení Rady ze dne 8. července 1996 o spolupráci mezi správními orgány při vymáhání dodržování právních předpisů o vnitřním trhu ⁽³⁾ potvrdilo, že je třeba trvalého úsilí k prohloubení spolupráce mezi správními orgány, a vyzvalo členské státy a Komisi, aby přednostně posoudily možnost posílení správní spolupráce při vymáhání práva.

(2) Stávající vnitrostátní pravidla týkající se vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů nejsou přizpůsobena potřebám vymáhání práva v rámci vnitřního trhu a efektivní a účinná spolupráce při vymáhání práva není v těchto případech v současné době možná. Tyto obtíže vyvolávají překážky spolupráce veřejných

donucovacích orgánů při odhalování a vyšetřování případů porušení zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů uvnitř Společenství a při dosahování ukončení nebo zákazu těchto porušení. Výsledný nedostatek účinného vymáhání dodržování zákonů v přeshraničních případech umožňuje prodejům a dodavatelům vyhýbat se pokusům o vymáhání dodržování zákonů přemístováním svých obchodních činností v rámci Společenství. Dochází tak k narušení hospodářské soutěže s místními nebo přeshraničními prodejci a dodavateli, kteří zákony dodržují. Obtíže s vymáháním dodržování zákonů v přeshraničních případech rovněž podkopávají důvěru spotřebitelů ve využívání přeshraničních nabídek, a tím i jejich důvěru ve vnitřní trh.

(3) Je proto vhodné usnadnit spolupráci orgánů veřejné moci příslušných k vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele při řešení případů jejich porušení uvnitř Společenství a přispět k řádnému fungování vnitřního trhu, kvalitě a důslednosti vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele a sledování ochrany ekonomických zájmů spotřebitele.

(4) Právní předpisy Společenství obsahují sítě pro spolupráci při vymáhání práva, jež chrání spotřebitele nad rámec jejich ekonomických zájmů, v neposlední řadě tam, kde se jedná o jejich zdraví. Mezi sítěmi zřízenými tímto nařízením a uvedenými jinými sítěmi by mělo docházet k výměně osvědčených postupů.

(5) Oblast působnosti ustanovení o vzájemné spolupráci obsažených v tomto nařízení by se měla omezit na porušení právních předpisů Společenství na ochranu zájmů spotřebitele, ke kterým dojde uvnitř Společenství. Účinnost, s jakou je stíháno protiprávní jednání na vnitrostátní úrovni, by měla zajistit neexistenci diskriminace mezi vnitrostátními transakcemi a transakcemi v rámci Společenství. Toto nařízení se nedotýká působnosti Komise, pokud jde o porušení právních předpisů Společenství členskými státy, ani Komisi neuděluje pravomoc ukončit protiprávní jednání uvnitř Společenství vymezená v tomto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 108, 30.4.2004, s. 86.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 20. dubna 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 7. října 2004.

⁽³⁾ Úř. věst. C 224, 1.8.1996, s. 3.

- (6) Ochrana spotřebitelů před protiprávním jednáním uvnitř Společenství vyžaduje zřízení sítě veřejných donucovacích orgánů v celém Společenství a tyto orgány musí mít za účelem účinného uplatňování tohoto nařízení a odrazení prodejců nebo dodavatelů od protiprávního jednání uvnitř Společenství minimální společné vyšetřovací a donucovací pravomoci.
- (7) Pro zajištění řádného fungování vnitřního trhu a ochrany spotřebitele je nezbytné, aby příslušné orgány byly schopny volně a na základě vzájemnosti spolupracovat při výměně informací, odhalování a vyšetřování protiprávních jednání uvnitř Společenství a v přijímání opatření za účelem ukončení nebo zákazu těchto protiprávních jednání.
- (8) Příslušné orgány by případně též měly využít další pravomoci nebo opatření svěřené na vnitrostátní úrovni, včetně pravomoci neprodleně zahájit vyšetřování nebo předat věc k trestnímu stíhání, za účelem ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství, případně na základě žádosti o vzájemnou pomoc.
- (9) Informace, které jsou předmětem výměny mezi příslušnými orgány, by měly podléhat nejprísnějším zárukám důvěrnosti a služebního tajemství, aby nedošlo k ohrožení vyšetřování nebo nespravedlivému poškození pověsti prodejců nebo dodavatelů. V souvislosti s tímto nařízením je třeba použít směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾.
- (10) Stávající výzvy v oblasti vymáhání práva překračují hranice Evropské unie a zájmy spotřebitelů Společenství je třeba chránit před nepoctivými obchodníky usazenými ve třetích zemích. Proto je třeba sjednat se třetími zeměmi mezinárodní smlouvy o vzájemné pomoci při vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů. Tyto mezinárodní smlouvy by měly být sjednány na úrovni Společenství v oblasti působnosti tohoto nařízení, aby byla zajištěna optimální ochrana spotřebitelů Společenství a řádné fungování spolupráce se třetími zeměmi při vymáhání práva.
- (11) Je vhodné na úrovni Společenství koordinovat činnost členských států v oblasti vymáhání práva v případech protiprávních jednání uvnitř Společenství, aby bylo zdokonaleno uplatňování tohoto nařízení a zvýšena úroveň a důslednost vymáhání práva.
- (12) Je vhodné na úrovni Společenství koordinovat správní spolupráci členských států v oblastech majících rozměr Společenství, aby se zdokonalilo uplatňování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele. Tato koordinace již byla předvedena při zřízení evropské mimosoudní sítě.
- (13) Vyžaduje-li spolupráce členských států v rámci tohoto nařízení finanční podporu Společenství, přijme se rozhodnutí o udělení takové podpory postupy stanovenými v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 20/2004/ES ze dne 8. prosince 2003 o vytvoření obecného rámce pro financování opatření Společenství na podporu politiky ochrany spotřebitele v letech 2004–2007 ⁽³⁾, a zejména v akcích 5 a 10 stanovených v příloze uvedeného rozhodnutí a budoucích rozhodnutích.
- (14) Spotřebitelské organizace mají významnou úlohu při informování a vzdělávání spotřebitelů a ochraně jejich zájmů, včetně řešení sporů, a měly by být vybídnuty ke spolupráci s příslušnými orgány za účelem zdokonalení uplatňování tohoto nařízení.
- (15) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁴⁾.
- (16) Účinné sledování uplatňování tohoto nařízení a účinnost ochrany spotřebitele vyžaduje pravidelné podávání zpráv členskými státy.
- (17) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady stanovené zejména Listinou základních práv Evropské unie ⁽⁵⁾. Proto je třeba toto nařízení vykládat a uplatňovat s ohledem na tato práva a zásady.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 5, 9.1.2004, s. 1. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí č. 786/2004/ES (Úř. věst. L 138, 30.4.2004, s. 7).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 364, 18.12.2000, s. 1.

(18) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž spolupráce mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedeného cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Cíl

Toto nařízení stanoví podmínky, za nichž orgány v členských státech určené jako příslušné pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů spolupracují navzájem a s Komisí s cílem zajistit dodržování těchto zákonů a řádné fungování vnitřního trhu a s cílem posílit ochranu ekonomických zájmů spotřebitelů.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Ustanovení kapitol II a III o vzájemné pomoci se vztahují na protiprávní jednání uvnitř Společenství.

2. Tímto nařízením nejsou dotčena pravidla Společenství pro mezinárodní právo soukromé, zejména pravidla o soudní příslušnosti a rozhodném právu.

3. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování opatření týkajících se soudní spolupráce v trestních a občanských věcech v členských státech, a zejména fungování Evropské soudní sítě.

4. Tímto nařízením není dotčeno plnění žádných dalších závazků týkajících se vzájemné pomoci v oblasti ochrany kolektivních ekonomických zájmů spotřebitelů, včetně pomoci v trestních věcech, vyplývajících z jiných právních aktů, včetně dvoustanných nebo mnohostranných smluv, členskými státy.

5. Tímto nařízením není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/27/ES ze dne 19. května 1998 o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů⁽¹⁾.

6. Tímto nařízením není dotčeno právo Společenství týkající se vnitřního trhu, zejména předpisy týkající se volného pohybu zboží a služeb.

7. Tímto nařízením není dotčeno právo Společenství týkající se televizního vysílání.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „zákony na ochranu zájmů spotřebitelů“ směrnice, jak jsou provedeny ve vnitrostátním právu členských států, a nařízení uvedené v příloze;
- b) „protiprávním jednáním uvnitř Společenství“ každé jednání nebo opomenutí, které je v rozporu se zákony na ochranu zájmů spotřebitele ve smyslu písmene a) a které poškozuje nebo může poškodit společné zájmy spotřebitelů s bydlištěm v členském státě nebo členských státech jiných, než je členský stát, ve kterém má uvedené jednání nebo opomenutí původ nebo ve kterém k němu došlo; nebo ve kterém je usazen odpovědný prodejce nebo dodavatel; nebo ve kterém se nacházejí důkazy nebo aktiva týkající se tohoto jednání nebo opomenutí;
- c) „příslušným orgánem“ každý orgán veřejné moci zřízený na celostátní, regionální nebo místní úrovni zvláště pověřený vymáhat dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů;
- d) „ústředním styčným úřadem“ orgán veřejné moci v každém členském státě, který je určen jako příslušný pro koordinaci uplatňování tohoto nařízení v daném členském státě;
- e) „příslušným úředníkem“ úředník orgánu určeného jako příslušný pro uplatňování tohoto nařízení;
- f) „dožadujícím orgánem“ příslušný orgán, který podává žádost o vzájemnou pomoc;
- g) „dožádaným orgánem“ příslušný orgán, který obdrží žádost o vzájemnou pomoc;

(1) Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 51. Směrnice ve znění směrnice 2002/65/ES (Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16).

- h) „prodávajícím nebo dodavatelem“ fyzická nebo právnická osoba, která z hlediska zákonů na ochranu zájmů spotřebitelů jedná za účelem provozování svého obchodu, živnosti nebo řemesla anebo výkonu svobodného povolání;
- i) „činností dozoru nad trhem“ činnost příslušného orgánu zaměřená na zjištění, zda v jeho místní působnosti došlo protiprávnímu jednání uvnitř Společenství;
- j) „stížností spotřebitele“ přiměřeně doložené prohlášení, že prodávající nebo dodavatel porušil nebo může porušit zákony na ochranu zájmů spotřebitelů;
- k) „společnými zájmy spotřebitelů“ zájmy více spotřebitelů, kteří jsou nebo mohou být poškozeni protiprávním jednáním.
6. Pravomoci uvedené v odstavci 3 lze vykonávat pouze v případě důvodného podezření na protiprávní jednání uvnitř Společenství a zahrnují alespoň právo:
- a) mít přístup ke každému důležitému dokumentu v jakékoli podobě, který se týká protiprávního jednání uvnitř Společenství;
- b) požadovat od kohokoli důležité informace, které se týkají protiprávního jednání uvnitř Společenství;
- c) provádět nezbytné kontroly na místě;
- d) písemně požadovat po dotčeném prodejci nebo dodavateli ukončení protiprávního jednání uvnitř Společenství;
- e) získat od prodejce nebo dodavatele odpovědného za protiprávní jednání uvnitř Společenství závazek takové jednání ukončit a ve vhodných případech výsledný závazek zveřejnit;
- f) požadovat ukončení nebo zákaz jakéhokoli protiprávního jednání uvnitř Společenství a ve vhodných případech výsledná rozhodnutí zveřejnit;
- g) požadovat po žalované straně, která neuspěla v soudním řízení, aby v případě neplnění rozhodnutí provedla platbu do veřejné poklady nebo příjemci určenému ve vnitrostátních právních předpisech nebo na jejich základě.

Článek 4

Příslušné orgány

1. Každý členský stát určí příslušné orgány a ústřední styčný úřad příslušný pro uplatňování tohoto nařízení.
2. Každý členský stát může v případě potřeby, aby zajistil splnění svých povinností podle tohoto nařízení, určit další orgány veřejné moci. Může rovněž určit subjekty mající oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství v souladu s čl. 8 odst. 3.
3. Aniž je dotčen odstavec 4, má každý příslušný orgán vyšetřovací a donucovací pravomoci nezbytné k uplatňování tohoto nařízení a vykonává je v souladu s vnitrostátním právem.
4. Příslušné orgány mohou vykonávat pravomoci uvedené v odstavci 3 v souladu s vnitrostátním právem buď
- a) přímo v rámci vlastní pravomoci nebo pod dohledem soudních orgánů, nebo
- b) prostřednictvím podání k soudům příslušným k přijetí nezbytného rozhodnutí, včetně případného odvolání, není-li žádosti o přijetí nezbytného rozhodnutí vyhověno.
5. Pokud příslušné orgány vykonávají svou pravomoc prostřednictvím podání k soudům v souladu s odst. 4 písm. b), jsou tyto soudy příslušné k vydání nezbytného rozhodnutí.
7. Členské státy zajistí, aby měly příslušné orgány k dispozici dostatečné prostředky k uplatňování tohoto nařízení. Příslušní úředníci dodržují služební normy a podléhají odpovídajícím vnitřním kodexům nebo pravidlům chování zajišťujícím zejména ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, nestrannost řízení a řádné dodržování ustanovení článku 13 o důvěrnosti a služebním tajemství.
8. Každý příslušný orgán seznámí širokou veřejnost s právy a povinnostmi, které mu jsou podle tohoto nařízení svěřeny, a určí příslušné úředníky.

Článek 5

Seznamy

1. Každý členský stát sdělí Komisi a ostatním členským státům údaje o příslušných orgánech, dalších orgánech veřejné moci a subjektech majících oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství a o ústředním styčném úřadu.

2. Komise zveřejní a aktualizuje seznam ústředních styčných orgánů a příslušných orgánů v *Úředním věstníku Evropské unie*.

KAPITOLA II

VZÁJEMNÁ POMOC

Článek 6

Výměna informací na žádost

1. Dožádaný orgán poskytne na žádost dožadujícího orgánu v souladu s článkem 4 neprodleně veškeré důležité informace potřebné ke zjištění, zda došlo k protiprávnímu jednání uvnitř Společenství nebo zda existuje důvodné podezření, že k němu může dojít.
2. Dožádaný orgán, v případě potřeby s pomocí dalších orgánů veřejné moci, provede ke shromáždění požadovaných informací vhodná vyšetřování nebo přijme jakákoli jiná nezbytná nebo vhodná opatření v souladu s článkem 4.
3. Na žádost dožadujícího orgánu může dožádaný orgán povolit příslušnému úředníkovi dožadujícího orgánu, aby doprovázel úředníky dožádaného orgánu při jejich vyšetřování.
4. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 7

Výměna informací bez žádosti

1. Dozví-li se příslušný orgán o protiprávním jednání uvnitř Společenství nebo má důvodné podezření, že k němu může dojít, oznámí to neprodleně příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi a předá jim veškeré nezbytné informace.
2. Přijme-li příslušný orgán další donucovací opatření nebo obdrží-li žádost o vzájemnou pomoc ohledně protiprávního jednání uvnitř Společenství, oznámí to příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi.
3. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 8

Žádost o donucovací opatření

1. Dožádaný orgán na žádost dožadujícího orgánu neprodleně přijme veškerá nezbytná donucovací opatření k ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství.
2. Aby splnil své povinnosti podle odstavce 1, vykonává dožádaný orgán pravomoci stanovené v čl. 4 odst. 6 a veškeré další pravomoci svěřené mu vnitrostátním právem. Dožádaný orgán, v případě potřeby s pomocí dalších orgánů veřejné moci, určí donucovací opatření, jež je třeba přijmout k přiměřenému, účinnému a účelnému ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství.
3. Dožádaný orgán může rovněž splnit své povinnosti podle odstavců 1 a 2 vydáním pokynů subjektu určenému v souladu s čl. 4 odst. 2 druhou větou, který má oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství, aby jménem dožádaného orgánu přijal veškerá nezbytná donucovací opatření k ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství, která mu umožňují vnitrostátní právní předpisy. Povinnosti dožádaného orgánu podle odstavců 1 a 2 nejsou dotčeny, nedosáhne-li dotýčný subjekt neprodleného ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství.
4. Dožádaný orgán smí přijmout opatření stanovená v odstavci 3 pouze, pokud po vzájemné konzultaci o použití těchto opatření dožadující i dožádaný orgán souhlasí, že:
 - použití opatření podle článku 3 může přinést ukončení nebo zákaz protiprávního jednání uvnitř Společenství přinejmenším stejně účinně a účelně, jako kdyby jednal dožádaný orgán,
 - a
 - při vydání pokynů subjektu určenému podle vnitrostátního práva nejsou předávány žádné informace chráněné podle článku 13.
5. Domnívá-li se dožadující orgán, že podmínky stanovené v odstavci 4 nejsou splněny, uvědomí písemně dožádaný orgán s odůvodněním svého názoru. Pokud spolu dožadující a dožádaný orgán nesouhlasí, může dožádaný orgán předložit věc Komisi, která vydá stanovisko postupem podle čl. 19 odst. 2.

6. Dožádaný orgán může při přijímání donucovacích opatření podle odstavců 1 a 2 konzultovat dožadující orgán. Dožádaný orgán neprodleně oznámí dožadujícímu orgánu, příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi přijatá opatření a jejich účinek na protiprávní jednání uvnitř Společenství, včetně toho, zda bylo ukončeno.

7. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 9

Koordinace dozoru nad trhem a vymáhání práva

1. Příslušné orgány koordinují svou činnost v oblasti dozoru nad trhem a vymáhání práva. K tomuto účelu si vyměňují veškeré nezbytné informace.

2. Zjistí-li příslušné orgány, že protiprávní jednání uvnitř Společenství poškozuje zájmy spotřebitelů ve více než dvou členských státech, koordinují prostřednictvím ústředního styčného úřadu své donucovací činnosti a své žádosti o vzájemnou pomoc. Zejména usilují o provádění souběžného vyšetřování a donucovacích opatření.

3. Příslušné orgány předem uvědomí Komisi o této koordinaci a mohou přizvat k účasti úředníky a jiné doprovázející osoby zmocněné Komisí.

4. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 10

Databáze

1. Komise vede elektronickou databázi, ve které ukládá a zpracovává informace obdržené podle článků 7, 8 a 9. Databáze je přístupná ke konzultaci pouze příslušným orgánům. Příslušné orgány jsou vzhledem ke svým povinnostem oznamovat údaje ukládané v databázi a s tím spojeným zpracováním osobních údajů považovány za správce ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 95/46/ES. Komise je vzhledem ke své působnosti podle tohoto článku a s tím spojeným zpracováním osobních údajů považována za správce ve smyslu čl. 2 písm. d) nařízení (ES) č. 45/2001.

2. Zjistí-li příslušný orgán, že se oznámení protiprávního jednání uvnitř Společenství, které provedl podle článku 7, ukázalo nepodloženým, vezme zpět své oznámení a Komise neprodleně vymaže tyto údaje z databáze. Oznámí-li dožádaný orgán Komisi podle čl. 8 odst. 6, že protiprávní jednání uvnitř Společenství bylo ukončeno, jsou uložené údaje o dotyčném protiprávním jednání uvnitř Společenství vymazány po pěti letech od tohoto oznámení.

3. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

KAPITOLA III

OBEČNÉ PODMÍNKY PRO VZÁJEMNOU POMOC

Článek 11

Obecné povinnosti

1. Příslušné orgány plní své povinnosti podle tohoto nařízení, jako by jednaly jménem spotřebitelů z vlastní země a vlastním jménem nebo na žádost jiného příslušného orgánu ve vlastní zemi.

2. Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění účinné koordinace uplatňování tohoto nařízení příslušnými orgány, dalšími orgány veřejné moci, jimi určenými subjekty majícími oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství a příslušnými soudy prostřednictvím ústředního styčného úřadu.

3. Členské státy podporují spolupráci mezi příslušnými orgány a všemi dalšími subjekty majícími podle vnitrostátního práva oprávněný zájem na ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství, aby zajistily neprodlené oznamování možných protiprávních jednání uvnitř Společenství příslušným orgánům.

Článek 12

Žádosti o vzájemnou pomoc a postupy pro výměnu informací

1. Dožadující orgán zajistí, že všechny žádosti o vzájemnou pomoc obsahují dostatečné informace umožňující dožádanému orgánu žádosti vyhovět, včetně nezbytných důkazů, které lze získat pouze v územní působnosti dožadujícího orgánu.

2. Dožadující orgán zasílá žádosti prostřednictvím ústředního styčného úřadu dožadujícího orgánu ústřednímu styčnému úřadu dožádaného orgánu. Ústřední styčný úřad dožádaného orgánu postoupí žádosti neprodleně vhodnému příslušnému orgánu.

3. Žádosti o pomoc se podávají a veškeré informace se sdělují písemně na vzorových formulářích a zasílají se elektronicky prostřednictvím databáze vytvořené podle článku 10.

4. Před podáním žádostí se dotyčné příslušné orgány dohodnou na jazycích, ve kterých budou žádosti podávány a informace sdělovány. Není-li dosaženo dohody, podávají se žádosti v úředním jazyce nebo jazycích členského státu dožadujícího orgánu a odpovědi se poskytují v úředním jazyce nebo jazycích členského státu dožadovaného orgánu.

5. Informace sdělované na základě podané žádosti se sdělují přímo dožadujícímu orgánu a současně ústředním styčným úřadům dožadujícího a dožádaného orgánu.

6. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 13

Použití informací a ochrana osobních údajů a služebního a obchodního tajemství

1. Sdělené informace lze použít pouze pro účely zajišťování souladu se zákony na ochranu zájmů spotřebitelů.

2. Příslušné orgány mohou jako důkazy použít veškeré sdělené informace, dokumenty, závěry, prohlášení, ověřené kopie nebo zprávy stejným způsobem jako obdobné dokumenty získané ve vlastní zemi.

3. Informace sdělené v jakékoli podobě osobám pracujícím pro příslušné orgány, soudy, jiné orgány veřejné moci a Komisi, včetně informací oznámených Komisi a uložených v databázi uvedené v článku 10, jejichž vyzrazení by ohrozilo:

— ochranu soukromí a integrity fyzické osoby, zejména podle právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů,

— obchodní zájmy fyzické nebo právnické osoby, včetně duševního vlastnictví,

— soudní řízení a právní pomoc

nebo

— účel kontrol nebo vyšetřování,

jsou důvěrné a vztahuje se na ně služební tajemství, pokud jejich vyzrazení není nezbytné k ukončení nebo zákazu protiprávního jednání uvnitř Společenství a orgán, který je sdělil, souhlasí s jejich vyzrazením.

4. Pro účely uplatňování tohoto nařízení přijmou členské státy právní předpisy nezbytné pro omezení práv a povinností podle článků 10, 11 a 12 směrnice 95/46/ES nezbytné k ochraně zájmů uvedených v čl. 13 odst. 1 písm. d) a f) uvedené směrnice. Komise může omezit práva a povinnosti podle čl. 4 odst. 1, článku 11, čl. 12 odst. 1, článků 13 až 17 a čl. 37 odst. 1 nařízení (ES) č. 45/2001, pokud toto omezení představuje nezbytné opatření na ochranu zájmů uvedených v čl. 20 odst. 1 písm. a) a e) uvedeného nařízení.

5. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 14

Výměna informací se třetími zeměmi

1. Obdrží-li příslušný orgán informace od orgánu třetí země, sdělí tyto informace dotčeným příslušným orgánům ostatních členských států v rozsahu, v jakém mu to dovolují dvoustranné smlouvy o spolupráci s danou třetí zemí, a v souladu s právními předpisy Společenství o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

2. Informace sdělené podle tohoto nařízení může příslušný orgán rovněž sdělit orgánu třetí země podle smlouvy o spolupráci s touto třetí zemí, dá-li k tomu souhlas příslušný orgán, který informace původně poskytl, a v souladu s právními předpisy Společenství o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů.

Článek 15

Podmínky

1. Členské státy se vzdávají nároků na náhradu nákladů vzniklých při uplatňování tohoto nařízení. Avšak členský stát dožadujícího orgánu zůstává odpovědný členskému státu dožadovaného orgánu za veškeré náklady a ztráty vzniklé v důsledku opatření prohlášených soudem za nedůvodné, pokud jde o skutkovou podstatu protiprávního jednání uvnitř Společenství.

2. Dožádaný orgán může odmítnout vyhovět žádosti o donucovací opatření podle článku 8, po konzultaci s dožadujícím orgánem, pokud:

a) již bylo před soudem členského státu dožadovaného nebo dožadujícího orgánu zahájeno soudní řízení nebo již bylo vydáno pravomocné rozhodnutí ve věci téhož protiprávního jednání uvnitř Společenství proti týmž prodejčům nebo dodavatelům;

b) se na základě náležitého vyšetřování provedeného dožádaným orgánem domnívá, že nedošlo k žádnému protiprávnímu jednání uvnitř Společenství;

nebo

c) se domnívá, že dožadující orgán neposkytl dostatečné informace ve smyslu čl. 12 odst. 1, s výjimkou případů, kdy dožádaný orgán již odmítl vyhovět žádosti podle odst. 3 písm. c) ohledně stejného protiprávního jednání uvnitř Společenství.

3. Dožádaný orgán může odmítnout vyhovět žádosti o informace podle článku 6, pokud:

a) se po konzultaci s dožadujícím orgánem domnívá, že dožadující orgán nepotřebuje požadovanou informaci ke zjištění, zda došlo k protiprávnímu jednání uvnitř Společenství nebo zda existuje důvodné podezření, že k němu může dojít;

nebo

b) dožadující orgán nesouhlasí tím, že se na informaci vztahují předpisy o důvěrnosti a služebním tajemství stanovené v čl. 12 odst. 3;

nebo

c) již bylo zahájeno trestní vyšetřování nebo soudní řízení nebo již bylo vydáno pravomocné rozhodnutí soudem členského státu dožádaného nebo dožadujícího orgánu ve věci téhož protiprávního jednání uvnitř Společenství proti týmž prodejčům nebo dodavatelům.

4. Dožádaný orgán může rozhodnout o nesplnění povinnosti podle článku 7, jestliže již bylo zahájeno trestní vyšetřování nebo soudní řízení nebo již bylo vydáno pravomocné rozhodnutí soudem členského státu dožádaného nebo dožadujícího orgánu ve věci stejného protiprávního jednání uvnitř Společenství proti totožným prodejčům nebo dodavatelům.

5. Dožádaný orgán uvědomí dožadující orgán a Komisi o důvodech odmítnutí vyhovět žádosti o pomoc. Dožadující orgán může věc předložit Komisi, která vydá stanovisko postupem podle čl. 19 odst. 2.

6. Opatření nezbytná k provedení tohoto článku budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

KAPITOLA IV

ČINNOSTI SPOLEČENSTVÍ

Článek 16

Koordinace vymáhání práva

1. Členské státy v míře nezbytné k dosažení cílů tohoto nařízení informují sebe navzájem a Komisi o svých činnostech týkajících se zájmů Společenství například v oblastech:

a) odborného vzdělávání úředníků působících v oblasti vymáhání dodržování ochrany spotřebitele, včetně jazykového vzdělávání a organizace odborného vzdělávání;

b) shromažďování a hodnocení stížností spotřebitelů;

c) tvorby odvětvových sítí příslušných úředníků;

d) tvorby informačních a komunikačních nástrojů;

e) tvorby norem, metodik a pokynů pro úředníky působící v oblasti vymáhání dodržování ochrany spotřebitele;

f) výměny úředníků.

Členské státy mohou ve spolupráci s Komisí provádět společné činnosti v oblastech uvedených v písmenech a) až f). Členské státy ve spolupráci s Komisí vytvoří společný rámec pro hodnocení stížností spotřebitelů.

2. Příslušné orgány mohou pro zlepšení spolupráce provádět výměny příslušných úředníků. Příslušné orgány přijmou nezbytná opatření umožňující účinné zapojení úředníků, kteří se účastní výměny, do činnosti příslušného orgánu. Pro tento účel jsou takoví úředníci oprávněni plnit úkoly jim svěřené hostitelským příslušným orgánem v souladu s právními předpisy svého členského státu.

3. Občanskoprávní a trestní odpovědnost příslušného úředníka se po dobu výměny řídí stejnými pravidly jako odpovědnost úředníků hostitelského příslušného orgánu. Příslušní úředníci, kteří se účastní výměny, dodržují profesní normy a vztahují se na ně odpovídající vnitřní pravidla chování hostitelského příslušného orgánu, která zajišťují zejména ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů, nestrannost řízení a řádné dodržování ustanovení článku 13 o důvěrnosti a služebním tajemství.

4. Opatření Společenství nezbytná k provedení tohoto článku, včetně opatření pro provádění společných činností, budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 17

Správní spolupráce

1. Členské státy v rozsahu nezbytném k dosažení cílů tohoto nařízení informují sebe navzájem a Komisi o svých činnostech týkajících se zájmů Společenství například v oblastech:

- a) informování spotřebitelů a poradenství;
- b) podpory činností zástupců spotřebitelů;
- c) podpory činnosti subjektů příslušných pro mimosoudní řešení spotřebitelských sporů;
- d) podpory přístupu spotřebitelů ke spravedlnosti;
- e) shromažďování statistických údajů, výsledků výzkumů a dalších informací týkajících se chování spotřebitelů, jejich postojů a důsledků pro ně.

Členské státy mohou ve spolupráci s Komisí provádět společné činnosti v oblastech uvedených v písmenech a) až e). Členské státy ve spolupráci s Komisí vytvoří společný rámec pro činnosti uvedené v písmenu e).

2. Opatření Společenství nezbytná k provedení tohoto článku, včetně opatření pro provádění společných činností, budou přijata postupem podle čl. 19 odst. 2.

Článek 18

Mezinárodní smlouvy

Společenství spolupracuje se třetími zeměmi a s příslušnými mezinárodními organizacemi v oblasti působnosti tohoto nařízení s cílem posílit ochranu ekonomických zájmů spotřebitelů. Opatření pro spolupráci, včetně vypracování ujednání o vzájemné spolupráci, mohou být předmětem dohod mezi Společenstvím a dotyčnými třetími zeměmi.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 19

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 20

Úkoly výboru

1. Výbor může zkoumat jakékoli jiné otázky týkající se uplatňování tohoto nařízení, které mu přednese jeho předseda buď z vlastního podnětu, nebo na žádost zástupce členského státu.
2. Zejména zkoumá a hodnotí funkčnost opatření pro spolupráci stanovených v tomto nařízení.

Článek 21

Zprávy

1. Členské státy sdělí Komisi znění všech vnitrostátních právních předpisů, které přijmou, nebo dohod, kromě dohod týkajících se jednotlivých případů, které uzavřou v oblasti působnosti tohoto nařízení.
2. Každé dva roky od vstupu tohoto nařízení v platnost předloží členské státy Komisi zprávu o jeho uplatňování. Komise tyto zprávy zveřejní.
3. Zprávy obsahují:
 - a) veškeré nové informace o organizaci, pravomoci, zdrojích nebo povinnostech příslušných orgánů;
 - b) veškeré informace o tendencích, způsobech nebo metodách páčání protiprávních jednání uvnitř Společenství, zejména těch, které odhalily nedostatky nebo mezery v tomto nařízení nebo v zákonech na ochranu zájmů spotřebitelů;

- c) veškeré informace o způsobech vymáhání práva, které prokázaly svou účinnost;
- d) souhrnné statistické údaje o činnosti příslušných orgánů, jako jsou opatření podle tohoto nařízení, přijaté stížnosti, žaloby na výkon a soudní rozhodnutí;
- e) shrnutí významných vnitrostátních výkladových rozhodnutí soudů k zákonům na ochranu zájmů spotřebitelů;
- f) veškeré další informace významné pro uplatňování tohoto nařízení.

4. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení založenou na zprávách členských států.

Článek 22

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 29. prosince 2005.

Ustanovení kapitol II a III o vzájemné pomoci se použijí ode dne 29. prosince 2006.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 27. října 2004.

Za Evropský parlament
předseda
J. P. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda
A. NICOLAÏ

PŘÍLOHA

Směrnice a nařízení spadající do oblasti působnosti čl. 3 písm. a) (*)

1. Směrnice Rady 84/450/EHS ze dne 10. září 1984 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se klamavé reklamy (Úř. věst. L 250, 19.9.1984, s. 17). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/55/ES (Úř. věst. L 290, 23.10.1997, s. 18).
2. Směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory (Úř. věst. L 372, 31.12.1985, s. 31).
3. Směrnice Rady 87/102/EHS ze dne 22. prosince 1986 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru (Úř. věst. L 42, 12.2.1987, s. 48). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/7/ES (Úř. věst. L 101, 1.4.1988, s. 17).
4. Směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání: články 10 až 21 (Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES (Úř. věst. L 202, 30.7.1997, s. 60).
5. Směrnice Rady 90/314/EHS ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cestu, pobytu a zájezdy (Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 59).
6. Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29). Směrnice ve znění rozhodnutí Komise 2002/995/ES (Úř. věst. L 353, 30.12.2002, s. 1).
7. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/47/ES ze dne 26. října 1994 o ochraně nabyvatelů ve vztahu k některým aspektům smluv o nabytí práva k dočasnému užívání nemovitostí (Úř. věst. L 280, 29.10.1994, s. 83).
8. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku (Úř. věst. L 144, 4.6.1997, s. 19). Směrnice ve znění směrnice 2002/65/ES (Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16).
9. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/55/ES ze dne 6. října 1997, kterou se mění směrnice 84/450/EHS o klamavé reklamě tak, aby zahrnovala srovnávací reklamu.
10. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli (Úř. věst. L 80, 18.3.1998, s. 27).
11. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, 7.7.1999, s. 12).
12. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000 s. 1).
13. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků: články 86 až 100 (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/27/ES (Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 34).
14. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku.
15. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).

(*) Směrnice č. 1, 6, 8 a 13 obsahují zvláštní ustanovení.